

En la puó tot passa d'altra manera. A últims de la tardor se veuhen encastats en los branquillons del arbres uns ous molt petits, que, á primera vista, un los pren per excrements de puó. Aquestos ous passen l'hivern resistint mol be las glassadas y á l'entrada de la primavera neix d'ells lo puó petit que va á fixarse ab lo bech en los borrons ja esclatats. Aqueix puó sols tarda deu ó dotze dias en fer la creixensa y desseguida comensa á pondre sense necessitat de mascles (que ni tant sols n'hi ha en aquella época), no ous, sinó puó viu ab camas y bech igual en un tot al que havia nascut dels ous d'hivern, y com ell, un cop ha adquirit lo degut desenrotllo, pon també puó viu; y aixó's repeteix durant varias generacions successivas. Cada auímalet muda quatre vegadas de pell durant la creixensa y després pon de 3 á 7 petits cada dia per espay de duas setmanas formant un total d'uns vuytanta fills. De modo que un sol ou d'hivers pot donar origen duant tota la temporada fins á la tardor vinenta, á un sens números de milions de individus. Aixó explica perque un arbre se cubreix tan rápidamente de puó. Las primeras postas de cada generació donan un puó sense alas, pero de las últimas ne surt un puó que si be no te alas en un principi, n'hi neixen més tart y per medi d'ellas se'n va á fundar nous remats á altre part, ahont se multiplica de la mateixa manera que 'l puó ordinari. Si no vingues l'hivern, lo puó se reproduiria indefinidament per aquest sistema, com s'observa en los invernacles; pero per fortuna de la especie los primers frets cambian o modo de reproduhirse, naixen allavors un puó, que, un cop desenrotllat se converteix en un mascle ó en una verdadera femella. Los mascles de la majo de especies portan alas, las famellas may.

Los mascles s'aperian ab las femellas y aquestas ponen després un ou que es l'ou d'hivern. En lo puó llanut de las pomeras, la última generació, una vegada ha fet la posta de mascles y femellas, no mor tota, sino que una part baixa per lo tronch y va á refugiarse en las arrels, á bastanta fondaria, pera resguardarse del fret, y á la primavera propinenta torna á pujar pera fundar novas colonias juntament ab los ous que hi deixaren las femellas.

Alguns comparan lo puó á una planta delicada, que mataria 'l fret. Aquesta plan-

ta neix d'una llevor (aixó es, d'un després treu branca (ó fills); aquestas treuhen d'altras y aquestas d'altras fins que per fi las extremitats de las ramas treuhen ponsellas (fills que s'han convertit en mascles y femellas) que floren (s'aperian) y fan grana (ous), que resisteix l'hivern y doua á la primavera próxima plantas novas (puó nou).

Lo puó ordinari no es difícil de combatre. Un dels remeys més segurs per matarlo es arruixar l'arbre ab una infusió com qui fa té, de puntas de cigarro desfetes al 5 per 100; aquesta aygua completament inofensiva per los brots tenders y es mortal pera 'l puó. Una dilució de sabó moll al 3 per 100 produhe lo mateix efecte. Lo puó llanut costa de exterminar. Se consegueix disminua sa multiplicació arruixant la pomera ab such compost de 2 lliuras de sabó, 4 rrons de petroli y 88 d'aygua. Hi ha al hivern pinta l'arbre ab una lletada cal y sofre y fa un soch al vol de la colganthi cal. Altres á la tardor, cull ja la fruyta, l'arruixan ab una dissolució 1 y 1/2 per 100 d'ácid oxálich. Algunes suposan que las pomeras fetas entre set y alls, ó si portan enredadas caputxin quedan lliures de puó.

(De *L' Art del Pagés*).—JACINTO BARRETO

Firas y Festas majors desde 'l dia de Juny al 4 de Juliol

FIRAS.—Dia 28, Mantlleu.—29, Canet de Mar, Figueras, La Bisbal y Pons.

FESTAS MAJORS.—Dia 29, Abrera, Bell lloch (Granollers), Canet de Mar, Gai Jorça, Masnou, Premiá de Dalt, Perafila, San Pere de Vilamajor, Sorá y Vich.

Santoral de la Setmana

Dilluns, 28.—San Lleó II p. cf.—*Vigília de Juny ab abstinencia de carn*

Dimars, 29.—~~X~~ SANT PERE y SANTA PAU ap. y Sta. Benita vg.

Dimecres, 30.—La conmemoració de St. P. apóstol, Sta. Emiliania mr. y St. Marsal b. Lluna nova á las 24 h. 43 m. de la matina de Cáncer.

Juliol

Dijous, 1.—St. Galo o. y Sta. Leonor reyna. *Divendres, 2.*—La Visitió de Nira. Sants Procés y Martiná mrs.

Dissapte, 3.—St. Trifó y Comp. mrs. y Santa Mustiola v m.

Divenge, 4—IV.—La preciosa Sanch Nostro Sr. J. C.—San Laureano b. y lo Gaspar de bono.

Imprempta de M. Ribera, Sant Domingo, 34.—Sabadell